

σωρός

σωρός, ο, ουσ. [<αρχ. σωρός]. **1.** πολλά πράγματα ομοειδή ή όχι ριγμένα άτακτα το ένα επάνω στο άλλο: «ψάξε στο σωρό που έχω κάτω στο υπόγειο και φέρε μου μια παλιά καρέκλα που υπάρχει». **2.** μεγάλο πλήθος, μεγάλος αριθμός, μεγάλη ποσότητα: «έχει σωρό τις λίρες || έχει σωρό τα βιβλία στη βιβλιοθήκη του». (Λαϊκό τραγούδι: μες' τη ζωή δρόμοι ανοίγονται **σωρό**, κι όποιον γουστάρεις, τον τραβάς κι όπου σε βγάλει)·

- απ' το σωρό, βλ. συνηθέστ. του σωρού·

- βαρώ στο σωρό, **α.** επιτίθεται σε ομάδα ανθρώπων και χτυπά αδιάκριτα όποιον βρεθεί μπροστά μου: «έπεσε με μανία πάνω τους κι άρχισε να βαράει στο σωρό». **β.** ενεργώ παράτολμα, απερίσκεπτα: «δεν υπήρχε περίπτωση να προκόψει στη ζωή σου, γιατί πάντα βαρούσε στο σωρό»· βλ. και φρ. *ρίχνω στο σωρό*·

- ένα σωρό, μεγάλο πλήθος, μεγάλος αριθμός, μεγάλη ποσότητα: «στη συγκέντρωση υπήρχε ένα σωρό κόσμος || στη γενική συνέλευση ακούστηκαν ένα σωρό γνώμες || στο υπόγειο έχω ένα σωρό άχρηστα πράγματα || στο σπίτι του έχει ένα σωρό πίνακες». (Λαϊκό τραγούδι: θα σε γεμίσω μάλαμα με κίτρινες αντάλλαγμα, και δαχτυλίδια **ένα σωρό**, μανίτσα μου, να σε χαρώ)·

- λένε ένα σωρό (για κάποιον), τον κατηγορούν, τον κουτσομπολεύουν, τον συκοφαντούν αραδιάζοντας διάφορα κουσούρια και ελαττώματα: «μια φορά τον είδαν μεθυσμένο κι από τότε λένε ένα σωρό». (Λαϊκό τραγούδι: όλοι σου λεν να μ' αρνηθείς, γιατί μαζί μου θα καείς, να σ' αλλάξουν το μυαλό, **σου 'χουν πει ένα σωρό**)·

- με το σωρό, λέγεται στην περίπτωση που η ποσότητα δε συμβαδίζει με την ποιότητα: «αγόρασε διάφορα μπλουζάκια με το σωρό || κάποτε κάποιος Λαδιάς στην Αθήνα πουλούσε τα βιβλία με το σωρό»·

- *ρίχνω στο σωρό*, πυροβολώ αδιάκριτα σε πλήθος ανθρώπων: «μόλις βγήκαν οι αστυνομικοί απ' τις κλούβες, άρχισαν να ρίχνουν στο σωρό κι όποιον πάρει ο χάρος»·

- του σωρού, **α.** (για πρόσωπα) που δεν είναι ιδιαίτερος, ξεχωριστός, που είναι κοινός, κατώτερης κοινωνικής τάξης, που είναι ανάξιος λόγου: «έμπορος του σωρού». (Λαϊκό τραγούδι: δεν είμαι εγώ απ' τις γυναίκες **του σωρού** κι ούτ' απ' αυτές που ξέρεις του γλυκού νερού). **β.** (για πράγματα) που είναι χωρίς καμιά πρωτοτυπία ή αξία, που είναι κοινό, συνηθισμένο: «φουστάνι του σωρού». Συνών. της αράδας / της σειράς·

- χτυπά στο σωρό, βλ. συνηθέστ. *ρίχνω στο σωρό*·